

STANOVISKO VLÁDY

k návrhu poslanců Víta Rakušana, Věry Kovářové, Jana Farského, Petra Gazdíka, Jany Krutákové a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 742)

Vláda na své schůzi dne 24. února 2020 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob, ve znění pozdějších předpisů, a zaujala k tomuto návrhu zákona **nesouhlasné stanovisko**, a to zejména z následujících důvodů:

1. Vláda považuje navrhovanou změnu za zcela nadbytečnou, neboť ani podle stávající úpravy není nezbytné, aby ohlašovatel nebo ten, jehož se zápis do rejstříku týká, dokládal právní důvod užívání prostor, v nichž má být umístěno jeho sídlo, je-li vlastníkem nemovité věci, v níž se tyto prostory nacházejí. Ustanovení § 46 odst. 6 živnostenského zákona stanoví, že ohlašovatel není povinen připojit k ohlášení doklady uvedené v odstavcích 1 a 2 (tedy ani souhlas vlastníka nemovitosti s umístěním sídla), pokud jsou dokládány skutečnosti zjištělné ze základních registrů nebo pokud si tyto skutečnosti může živnostenský úřad ověřit bezúplatně dálkovým přístupem z údajů katastru nemovitostí. Obdobné pravidlo obsahuje i zákon o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob a o evidenci svěřenských fondů v § 14 odst. 1, v němž stanoví, že povinnost navrhovatele při návrhu na zápis doložit právní důvod užívání prostor, v nichž je umístěno sídlo osoby, již se zápis týká, neplatí, je-li právní důvod zjištělný z informačního systému veřejné správy nebo jeho části, která je veřejnou evidencí, rejstříkem nebo seznamem. Skutečnost, že je někdo vlastníkem nemovitosti, je vždy zjištělná z katastru nemovitostí. Oba zákony jsou podle názoru vlády v tomto směru zcela jednoznačné a nedávají prostor k žádným dalším možnostem výkladu těchto pravidel. V této souvislosti vláda podotýká, že pokud došlo k situacím, kdy byl písemný souhlas vlastníka nemovitosti s umístěním sídla vyžadován i v případech, kdy ze zákona vyplývá, že to není nutné, pak jde o problém v postupu příslušné úřední

osoby v konkrétním případě, která na zákonem dané výjimky nebrala ohled. Řešením by tedy mohlo být například proškolení příslušných úředníků v tomto směru a nikoli změna zákona, která, jak je uvedeno výše, není potřebná.

2. Vláda dále uvádí, že navrhovaná změna živnostenského zákona zcela odporuje cíli sledovanému předkladatelem, neboť by znamenala, že pokud je ohlašující osoba vlastníkem prostor, ve kterých chce umístit své sídlo, musela by naopak souhlas vlastníka nemovitosti s umístěním sídla dokládat. Ustanovení § 46 odst. 1 písm. f) a § 46 odst. 2 písm. f) živnostenského zákona totiž obsahují taxativní výčet případů, kdy musí být tato povinnost splněna a nikoli výčet výjimek z této povinnosti, jak se zřejmě navrhovatel mylně domnívá.
3. Vláda konečně upozorňuje na legislativně technické nedostatky poslaneckého návrhu zákona, například lze poukázat na jeho nesprávné členění nebo nesprávnou formulaci úvodních částí textu novelizačních bodů.